

ков „боклук“ на неродни производители. Бедността, мизерията, променените пазарни и потребителски вкусове и нагласи на обикновения българин стремглаво насърчават и отприщват неговото неудържимо и мащабно нахлуване, атакуване и общуване с изобилието и съблазнителските оферти на разнообразния „боклук“ на другите. Дефункционализираното, демодираното вече е функционално изгодно, модно, тъй като е спасително или конюнктурно решаващо остриите нужди на българина като потребител. Поциганяването е печален и естествен факт при тази орбита на историческа и човешка съдбовност. Драматичен симптом за този факт е и драстичната доминация на житейско-всекидневната логика „живот ден за ден“, както и редукцията на средносрочни и особено на дългосрочни проекции и перспективи за формулиране и реализация на тактико-стратегическия натюрел на поведенската линия и на персоналната биографичност. Тъкмо снижението и дезавуирането на такъв тип целеполагане във времето е типично ромската ментална-поведенска матрица.

Откъде идва непоносимостта към циганското „гето“?

Вероятно и на теб, читателю, се е случвало да изживееш онази неизбежна отрицателна емоционална реакция, когато по стечение на обстоятелствата ти се е налагало да преминеш през или да пребиваваш за известно време в циганското „гето“. Това особено човешко поселение, казано по всекидневному, е сякаш забравено и прокълнато от Бога и благословено от Дявола. В пределите на цялостното социално и жизнено пространство то като че ли има някаква странна връзка с друго време и с друго пространство, с друг свят и с други нрави. Всичко това моментално и импулсивно предизвиква у човека смътно надигащо се или ясно очертано усещане, натрапчива и сякаш отведнъж покоряваща цялата му психика представа за една дълбоко прокарана дистанция от особеностите на онзи свят, на онова пространство, което е само на няколко пресечки оттук. Някак съвсем естествено, без всякакви затруднения това всепоглъщащо усещане и тази все по-разпростираща се представа бързо на-